

Sıkışmış hissetmeyen var mı, bilmiyorum”

Aslı Akarsakarya, Yunus Nadi Öykü Ödülü sahibi kitabı *Buraya Kısıldık Sanırım*'da geçmişin katılığı ve geleceğin belirsizliği arasındaki kırılma anlarına odaklanıyor

Aslı Akarsakarya ilk kitabı *Düşe Kalka*'yla 2009 Yaşar Nabi Nahir Ödülü'ne, *Buraya Kısıldık Sanırım*'la 2021 yılında Yunus Nadi Öykü Ödülü'ne değer bulundu. Üstelik bu ödüllü iki öykü kitabının arasında bir de roman yazdı. Çok çeşitli konu ve karakterlerle örülü son kitabı *Buraya Kısıldık Sanırım* (YKY) yeni yayınevi etiketiyle okurla buluşunca, biz de Akarsakarya'nın edebiyatla olan serüvenini ondan dinlemek istedik.

Sıkışmışlık hali sizin için ne ifade ediyor? *Buraya Kısıldık Sanırım*'ı ortaya çıkaran, bu öyküleri bir araya getiren ne oldu?

Öykü toplamlarım için öykülerimi genelde yazdıkları zaman bağlamında bir araya getiriyorum. Romanın aksine, baştan belirlediğim bir tema çevresinde çalışmıyorum. Yazmaya başlamak için, herhangi bir sınır koymadan, karakteriyle, hikâyesiyle hayata dair bir kavrayış anının kafamda biçimlenmesini bekliyorum. *Buraya Kısıldık Sanırım*'ın iki sene boyunca yazdığım öykülerden oluştuğunu düşünürsek, o süre zarfında hayatı benzer açıyla izlememle alakalı bir paydaşlıkları var öykülerin. Bu paydaşlığı çok sonra, dosyayı Edebi Şeyler için yayına hazırlarken daha net gördüm diyebilirim. Bununla birlikte bu sıkışmışlık duygusunun ne dönemsel ne de bireysel oldu-

ğunu düşünüyorum. Küreselleşmiş ve iletişim ağlarıyla çıldırması bir dünyada, sınırlı imkân ve kaynaklar dâhilinde yaşamın yarattığı sıkışıklığı bence benimle aynı coğrafyada yaşayan herkes yakinen tanıyor. Her şeyden haberimiz var ama her şeye erişimimiz yok, dertleniyoruz ama

değiştiremiyoruz, “inanırsan her şey mümkün” diye pohpohlanıyoruz, inanıyoruz da ama mümkünü bulamıyoruz. Umutlarımızla beslenen sektörler var, belki hemen hepsi ve bizler sürekli tazelenen düşlerimizle bir sonraki hayal kırıklığına koşup duruyoruz. Sanayi artıklarıyla boğulan bir gezegenin, teknoloji artığı veri ve iletişim okyanusunda boğulan canlıları olarak çaresiz veya sıkışmış hissetmememiz var mı, bilmiyorum. Dünyanın ve insanlığın dertlerine memleketin bitmeyen dertleri de

ekleniyor şüphesiz ve eylemeye en müktedir uzvumuz, elimiz, hareketsiz, niyetsiz asılı kalıyor.

“Yazarlık bende yazamamakla özdeş”

İlk kitabınız *Düşe Kalka* 2009'da yayımlandı, sonra 2016'da bir roman olan *İçeride Kalanlar* ve 2021'de yine öykü *Buraya Kısıldık Sanırım*. Araların da uzun zaman var...

Dışarıdan görünen o uzun zaman benim frekansımın ta kendisi, artık kabul ediyorum, çünkü yazarlık bende daha çok yazamamakla özdeş. Olgunlaştıramadığım metinler, tamamlamadıklarım ve hayatımın üzerinde büyük bir uzay gemisi gibi duran mesaim.

***Düşe Kalka* ile Yaşar Nabi Ödülü'nü, *Buraya Kısıldık Sanırım*'la Yunus Nadi Ödülü'nü aldınız. İki öykü ve iki ödül arasında**

giren roman peki?

Aslında arada neredeyse üç roman var. İlk *İçeride Kalanlar*'dan evvel yazıp tamamladıktan sonra attığım, diğeri ondan sonra yazmaya başlayıp sonunu getiremeden attığım. Roman türünü çok seviyorum ancak yaygın inanın ve genellemenin aksine, roman yazmakta öykü yazmaktan çok daha fazla zorlanıyorum. Kişiliğim,

hayat tarzım, sabır ve zamanla olan tahammülsüz ilişkim, kafamın çalışma biçimi, hafıza yoksunluğum ve sıkılganlığım nedenlerin bazıları ve daha anlayamadıklarım... Yazmaya devam ettiğim sürece öykü ve roman arasında görülen o sınır

dönüp durduğum yer olacak. Orası anlamaya çalıştığım, gerekliliğini sorguladığım, kendimle ve algımla uğraştığım bir yer benim için. Tahminde bulunacak olursam, civarlarında daha dolanacak gibiyim. Edebiyat ödüllerini bir etiket olarak taşımak ya da ödüllü yazar olarak anılmak asla amacım olmadı. Ancak benim imkânlarımda ve karakterimde biri için, yayıncı ararken yaşanan güçlükler ve metinlerin okuyucusuna ulaşamaması gibi nedenlerle ödülün sağlayacağı yardıma ve etkiye ihtiyaç oluyor. Ben de bu desteği alacak kadar talihi oldum. •

Buraya Kısıldık Sanırım / Aslı Akarsakarya / Yapı Kredi Yayınları / Öykü / 96 Sayfa

SİBEL ORAL SORUYOR

“Cesaretimle bir direniş inşa etmişim”

Yazmaya nasıl başladınız?

Buradan geçmişe baktığımda, taşradan kaçma isteğim beni kitapların içine sokmuş gibi geliyor. Çevremde öyle görüp özeneceğim, edebiyatla ilgili ya da çok okuyan birisi yoktu ki örnek almış olsam. Ama ben cesaretim (daha çok cesaretsizliğim) ve gücüm dahilinde kendime

bir direniş inşa etmişim, sanki bu pasif de bir direniş olmuş ve daha önce şahit olmadığım olasılıkları ve ferahlığı kitapların içinde bulmuşum gibi. Bu okumaya başlamamı açıklar. Bir zaman sonra duyduğum yazma isteğiyle çok sevdiğim bu şeyi deneme, ben de yapabilir miyim diye sınamaktı sanıyorum.